

Sygn. akt I KK 297/22

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie J. S. i K. O.
skazanych z art. 280 §1 k.k. i innych
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 13 października 2022 r.
wniosków obrońcy skazanych
o wstrzymanie wobec skazanych wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie z
dnia 2 grudnia 2021 r., sygn. akt II K 1455/20 utrzymanego w mocy wyrokiem Sądu
Okręgowego w Legnicy dnia 8 marca 2022 r., sygn. akt IV Ka 83/22
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

W złożonych przez obrońcę skazanych kasacjach od wyroku Sądu Okręgowego Sądu w Legnicy z dnia 8 marca 2022 r., sygn. akt IV Ka 83/22 zostały sformułowane wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski obrońcy skazanych nie zasługiwały na uwzględnienie, wskazać należy, że zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Jakkolwiek powyższa

regulacja nie wskazuje przesłanek, od spełnienia których zależy wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia, to niewątpliwie winna ona mieć zastosowanie do sytuacji wyjątkowych, uzasadnionych szczególnymi i jednoznacznymi w swej wymowie okolicznościami. Wstrzymanie wykonalności zaskarżonego orzeczenia stanowi odstępstwo od zasady niezwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, wynikającej z art. 9 k.k.w., zaś prawomocne wyroki korzystają z domniemania ich prawidłowości (*res iudicata pro veritate accipitur*). Choć wywiedziona kasacja nie zawiera uzasadnienia wstrzymania wykonania orzeczenia, z jej treści można wywnioskować, że zdaniem obrońcy skazanych, waga podniesionych zarzutów tłumaczy konieczność zastosowania instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k.

Odnosząc się do tej przyczyny wskazać należy, że zgodnie z przyjętą linią orzecniczą, aby stanowić podstawę zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia zarzuty kasacyjne muszą spełniać rygory określone w art. 523 § 1 k.p.k., a zatem wskazywać na naruszenia prawa o charakterze rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Ów rażący stopień naruszenia oceniany być musi *in concreto*. Na gruncie art. 532 § 1 k.p.k., a więc w ramach kontroli wstępnej, podniesione naruszenia muszą być na tyle doniosłe i jednoznaczne, że już *prima facie* przekonują o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji.

W ocenie Sądu, w przedmiotowej sprawie nie sposób jednoznacznie zdecydować, czy wskazane w kasacjach zarzuty doprowadziłyby do uznania, że natychmiastowe wykonanie wyroku nie jest niezbędne i może realnie prowadzić do negatywnych dla skazanych następstw.

Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesionych kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i dlatego orzekł, jak na wstępie.

[as]

